

at saa mange — maaske de fleste — troende Mennesker er imod denne Sag. (Sammenlign Modstanden mod Det blaa Kors og andre „gode“ Bevægelser!) Men lad os se lidt paa *Indvendingerne*. —

1. *Det er verdsligt*; — men kan ligesom andre „verdslige“ Sager helliges ved Guds Ord og Bøn.
2. *Kvinden skal passe sit Hjem*. — Ja, *først* sit Hjem — om hun har et. — Mange bliver aldrig Hustruer og har saaledes ikke Mand og Børn at tage Hensyn til; og der forsummes intet ved, at Konen „følger lidt med“ i Bladene og afgiver sin Stemme, naar Tid er. (En god Mand ser gerne, at hans Hustru deler alle hans Interesser med ham).
3. *Det er ukvindeligt*. — Saaledes har man sagt om saa mange Ting, som nu er regnet for helt kvindeligt. Nej, det kan være saa rent og ærbart som noget. („For den rene er alt rent“).
4. *Det strider mod Guds Ord*. — Og man henviser til 1. Kor. 14. — Saaledes maa Ordet ikke misbruges. Lad os altid huske: Der staar ogsaa skrevet! Der kan anføres mange Steder for Sagen. Og der er i Bibelen og Kirkehistorien Eksempler nok paa Kvinder som var stillet lige med Manden, og hele Kristendommens Aand og Væsen er jo et Forsvar for Sagen.
5. *Endelig kan ogsaa indvendes, at mange Kvinder slet ikke ønsker at faa Valgret*; — det er meget lettere at være fri. — Ja vel! men er Mangelighed en kristelig Dyd? — Mange Negerslaver skønnede heller ikke paa

Friheden, og mange danske Bønder ønskede ikke Selvstændighed og Frihed i 1788 og 1849; der fulgte saa meget Ansvar med Rettighederne! — Nej, denne ængstelige Beskedenhed er næppe af det gode. — Se hen til Kvinder, som har ofret sig helt for det almene Vel, og tænk paa Missionær-Kvinderne, hvilke Farer og Anstrengelser de har udsat sig for.

Det bør være saa, og er det ikke ogsaa saaledes, at alle de Kvinder, som har Øjet aabent for Samfundets Brøst, og som føler med de forurettede, ogsaa gerne vil være med i Arbejdet for at udbedre Skaden, selv om der er Besvær derved. Men Samfundsforholdene ændres og ordnes gennem Love, og *Kvinden bør saaledes baade for sin egen og for Samfundets Skyld søge at komme med i Lovgivningsarbejdet, og derfor maa hun have politisk Valgret*.

Der kan sikkert ingen gyldige Indvendinger rejses imod denne Sag, og Kvindens Krav om Deltagelse i Lovgivningsarbejdet er altsaa fuldtud berettiget, og det er tillige *klogt* fra Samfundets Side at imødekomme Kravet.

Kirken maa ønske det, da Kvinden længere end Manden holder paa Guds Ord.

Skolen vil have Gavn deraf. Kvinden vil bl. a. ikke give Slip paa Religionsundervisningen.

For *Hjemmenes* Skyld og ikke mindst for alle de *hjemløse Børns* Skyld maa Kvinden med til at lave Love. Al *Sædeligheds-Lovgivning* vil blive skæv uden Kvindens Medvirkning.

I *Afholdssagen* er ingen mere interesseret end Hustruen og Moderen og